

Zwracanie kodu błędu, a rzucanie wyjątków

- Kiedy musimy (powinniśmy) rzucać wyjątek
 - W konstruktorze obiektu
 - Przy przeładowaniu operatorów
 - Przy oddzielaniu normalnych operacji od obsługi błędów
 - Przy przeniesieniu sterowania na dużą odległość
 - Kiedy funkcja powinna informować o różnych typach niepowodzeń
 - Jeżeli chcemy zobowiązać programistę do staranności
 - Przy szablonach klas
- Kiedy zwracać status błędu
 - W przypadku kiedy korzystamy z funkcji bibliotecznych, które wykorzystują ten mechanizm
 - Lepiej jest trzymać się jednej konwencji
 - POSIX
 - https://en.cppreference.com/w/cpp/error/errno_macros

Asercje, statyczne i dynamiczne

- Statyczne asercje pozwalają sprawdzać wrażenia stałe (**constexpr**) w czasie kompilacji programu
 - **static_assert (bool_constexpr, message)**
 - Przykład cpp_8.11a
- Dynamiczna asercja
 - Zdefiniowany w **<cassert>**
 - ```
#ifdef NDEBUG
#define assert(condition) ((void)0)
#else
#define assert(condition) /*implementation
defined*/
#endif
```
  - Przykład cpp\_8.11b

# Szablony

- W językach programowanie takich jak C++ gdzie istnieje ścisła kontrola typów często występuje potrzeba wielokrotnego zdefiniowania takiej samej funkcji, ale pracującej na różnych typach danych
- Rozwiązaniem jest wykorzystanie makrodefinicji znanych z języka C
  - Mechaniczne podstawianie, które może stwarzać problemy
  - **Nie zalecane!!!**
- Dlatego w języku C++ wprowadzono szablony, które rozwiązują większość problemów
  - Mają też swoje wady (o tym później)

# Makrodefinicje

- Do generowania „funkcji” wykonujących to samo zadanie na różnych typach danych w języku C można było wykorzystywać makrodefinicje
  - `#define max(a, b) (((a) < (b)) ? (b) : (a))`
- Jednak użycie makrodefinicji może spowodować duże problemy
  - W szczególności kiedy argumentami nie są liczby ani zmienne, ale wyrażenia
    - `max(a++, b++) ;`
  - Ponieważ rozwinięcie `max` daje rezultat
    - `(((a++) < (b++)) ? (b++) : (a++))`

# Szablony

- Szablony reprezentują funkcje, a nawet typy danych tworzone przez programistów (klasy)
  - Ale same nie są funkcjami ani klasami
- Nie zostają one zaimplementowane dla określonego typu danych, ponieważ zostanie on zdefiniowany później
  - W większości sytuacji parametryzowane są typem, ale nie jest to reguła
- Aby użyć szablonu kompilator lub programista musi określić dla jakiego typu ma on zostać użyty

# Szablony klas wykorzystanie - tablica

`std::array`

Defined in header <array>

```
template<
 class T,
 std::size_t N (since C++11)
> struct array;
```

<https://en.cppreference.com/w/cpp/container/array>

- Prosta tablica statyczna
  - ❑ Alokacja na stosie
  - ❑ Elementy określonego typu (możliwe konwersje)
  - ❑ Znany rozmiar czasie kompilacji
  - ❑ Zamiennik zwykłej tablicy
- Przykład cpp9.0a

Szablony klas wykorzystanie - wektor

std::vector

Defined in header <vector>

```
template<
 class T,
 class Allocator = std::allocator<T> (1)
> class vector;

namespace pmr {
 template <class T>
 using vector = std::vector<T, std::pmr::polymorphic_allocator<T>>; (2) (since C++17)
}
```

1) std::vector is a sequence container that encapsulates dynamic size arrays.

2) std::pmr::vector is an alias template that uses a [polymorphic allocator](#)

<https://en.cppreference.com/w/cpp/container/vector>

■ Dynamiczna tablica

- ❑ Alokacja pamięci na stacku
- ❑ Elementy określonego typu (możliwe konwersje)
- ❑ Ciągły obszar pamięci
- ❑ Rozmiar rośnie w miarę potrzeb - UWAGA

■ Przykład cpp9.0b

Szablony klas wykorzystanie - string

std::basic_string

Defined in header <string>

```
template<
 class CharT,
 class Traits = std::char_traits<CharT>, (1)
 class Allocator = std::allocator<CharT>
> class basic_string;

namespace pmr {
 template <class CharT, class Traits = std::char_traits<CharT>>
 using basic_string = std::basic_string< CharT, Traits,
 std::polymorphic_allocator<CharT>> (2) (since C++17)
 }
}
```

- Dynamiczna tablica znaków
  - ❑ `std::string` to jest `std::basic_string<char>`
  - ❑ Alokacja pamięci na stercie
  - ❑ Elementy określonego typu `char`
  - ❑ Ciągły obszar pamięci
- Przykład cpp9.0c

Szablony funkcji wykorzystanie - find

std::find

Defined in header <algorithm>

```
template< class InputIt, class T >
```

```
constexpr InputIt find(InputIt first, InputIt last, const T& value);
```

<https://en.cppreference.com/w/cpp/algorithm/find>

- Algorytm do wyszukiwania
  - Obsługuje dowolne typy
  - Znajduje pierwszy element zgodny ze wzorcem
  - Przeszukuje podany zakres - nie musi być cały kontener
  - Są też inne wersje np. find_if
- Przykład cpp9.0d

Szablony funkcji wykorzystanie - sort

`std::sort`

```
template< class RandomIt >
constexpr void sort(RandomIt first, RandomIt last);
template< class RandomIt, class Compare >
void sort(RandomIt first, RandomIt last, Compare comp);
```

<https://en.cppreference.com/w/cpp/algorithm/sort>

- Algorytm do sortowania
  - Obsługuje dowolne typy
  - Domyślnie sortuje używając operatora <
  - W wersji drugiej potrafi użyć obiektu funkcyjnego służącego jako narzędzie do porównywania
- Przykład cpp9.0e

Szablony funkcji wykorzystanie - for_each

std::for_each

```
template< class InputIt, class UnaryFunction >
UnaryFunction for_each(InputIt first, InputIt last, UnaryFunction f);
```

https://en.cppreference.com/w/cpp/algorithm/for_each

- Algorytm do wykonywania operacji na elementach
  - Stosowany zamiennie z zakresową pętlą for
  - Działa w trybie tylko do odczytu albo modyfikowania
  - Przyjmuje jako argumenty zakres oraz funkcję/funktor
- Przykład cpp9.0f

Szablony i STL - inne (podstawowe) ciekawostki

- `std::pair`
- `std::tuple`
- `std::unique_ptr`
- `std::shared_ptr`
- `std::less`
- `std::greater`
- `std::bind`
- `std::ref`, `std::cref`
- `std::initializer_list`
- ...

Definiowanie szablonu funkcji

- Do definiowania szablonów używane jest słowo kluczowe **template**
  - `template<class Typ> Typ max(Typ a, Typ b)`
`{ return (a < b) ? b : a; }`
    - Do określania typu w starszej notacji służyło słowo **class**
  - `template<typename Typ> Typ min(Typ a, Typ b)`
`{ return (a < b) ? a : b; }`
    - Nowa specyfikacja wprowadza słowo kluczowe **typename** do określania typu
- W tym przykładzie parametrem szablonu jest **Typ**, który może zostać zamieniony na dowolny typ rzeczywisty (wbudowany lub zdefiniowany przez programistę)
  - Najczęściej używa się do nazwania typu symbolu **T**

Definiowanie szablonu funkcji...

- Szablon musi zostać zdefiniowany w takim miejscu, żeby znalazł się w zakresie globalnym
  - Innymi słowy musi być zdefiniowany poza innymi funkcjami lub klasami, a najlepiej w jakiejś przestrzeni nazw
  - Wszystkie szablony zdefiniowane w standardzie języka znajdują się w przestrzeni nazw `std`
- Zdefiniowanie szablonu zaoszczędza nam programistom pisanie, ale wcale nie zmniejsza kodu wygenerowanego przez kompilator
  - Po prostu kompilator generuje funkcje z szablonu dla każdego typu dla którego jest ona potrzebna
- Szablony funkcji jest mechanizmem umożliwiającym definiowanie funkcji identycznych w działaniu, ale różniących się tylko typem argumentów
- Przykład `cpp_9.1`

Wywołanie funkcji szablonowej

- Zdefiniowanie szablonu nie powoduje powstania żadnej funkcji szablonowej
  - Funkcje szablonowe zostaną zdefiniowane w momencie kiedy będą potrzebne
    - W miejscu w programie, gdzie wywołujemy funkcję
    - Lub gdzie pytamy o adres funkcji
- Skąd wiadomo jaka funkcja szablonowa jest potrzebna
  - Po prostu kompilator patrzy na typ(-y) argumentów wywołania i produkuje żadaną funkcję
    - Typ zwracany jak zwykle nie ma znaczenia
  - Programista deklaruje, że chce użyć szablonu do stworzenia funkcji odpowiedniego typu
- Przykład `cpp_9.2`

Funkcja szablonowa dla dowolnego typu

- Jeśli mam szablon to czy można zbudować na jego podstawie funkcje dla każdego typu danych?
  - To zależy, ale w ogólności nie
  - Nie można wygenerować funkcji szablonowej dla typu, dla którego ta funkcja byłaby błędna
- Programista jest odpowiedzialny za sens ciała szablonu w stosunku do konkretnego typu danych
  - Np. wywołanie operatora `<` dla typu zdefiniowanego przez użytkownika wymaga jego wcześniejszej implementacji
  - Jawne wywoływanie operatorów sprawia problemy dla wbudowanych typów danych
  - Odwołanie do składnika klasy znacząco uszczupla możliwości wykorzystywania szablonu
  - ...
- Przykład `cpp_9.3`

Szablony dla typów wbudowanych

- W celu bardziej uniwersalnego podejścia do pisania szablonów wprowadzono modyfikacje w stosunku do wbudowanych typów danych
  - Dopuszczenie wywołania konstruktorów
    - `int obiekt(value);`
  - Dopuszczenie inicjalizacji w postaci
    - `int obiekt = int(value);`
  - Dopuszczono bezpośrednio wywołane destruktory
    - `obiekt.int::~~int();`
- Gdyby te oczywiste zapisy nie były tolerowane przez kompilator to, na ogół trzeba by było pisać osobne wersje szablonów dla typów wbudowanych
- Przykład `cpp_9.4`

Wiele parametrów szablonu

- Szablon oczywiście może mieć więcej niż jeden parametr
- Każdy unikatowy typ użyty w wywołaniu funkcji, musi się znaleźć na liście parametrów szablonu
  - `template <typename T1, typename T2>`
`fun(T1 a, T2 b) {...}`
  - `template <typename T1, typename T2>`
`fun(T1 a, T1 b, T2 c, T2 d) {...}`
- Szablon funkcji może przyjmować także zwykłe znane od razu typy danych jako argumenty
  - `template <typename T1, typename T2>`
`fun(T1 a, T2 b, int c, float d) {...}`

Szczególne przypadki szablonów

- Jeden szablon może być szczególnym przypadkiem drugiego
  - `template<typename Typ> Typ max(Typ a, Typ b)`
`{ return (a < b) ? b : a; }`
  - `template<typename T1, typename T2> T1 max(T1 a, T2 b)`
`{ return (a < b) ? b : a; }`
- Oba szablony mogą istnieć niezależnie od siebie
  - Może jednak pojawić się konflikt, ponieważ w wywołaniu `max(1, 2)`, kompilator może wykorzystać obie wersje do wyprodukowanie funkcji
  - Nie ma przeciwwskazań, żeby `T1` było tym samym co `T2`
    - Na ogół jednak kompilator przy wywołaniu np. `max(1, 2)`, skorzysta z szablonu z jednym typem, nie generując błędu
- Tworząc szablony o tej samej nazwie należy uważać czy nie są one szczególnymi przypadkami siebie nawzajem
- Przykład `cpp_9.5`

Typy pochodne

- W ciele szablonu możemy posługiwać się zarówno jego argumentem do tworzenia zmiennych automatycznych (np. `Typ A;`) jak i typów pochodnych takich jak wskaźniki, referencje czy tablice
- Definiowanie typów pochodnych odbywa się w taki sam sposób jak w normalnych funkcjach
  - `T* a; //wskaźnik do zmiennej typu T`
  - `T& a = b; //referencja do zmiennej typu T`
  - `T a[10]; //tablica elementów typu T`
- Przykład - szablon `swap(a, b);`

Szablony funkcji, a przydomki `inline`, `static`, `extern`

- Szablony funkcji można również wykorzystać do produkowanie funkcji typu `inline`, `static` i `extern`
- Należy pamiętać, że to funkcja ma być np. `inline`, a nie sam szablon
  - `template<typename Typ> inline Typ max(Typ a, Typ b); //OK`
  - `inline template<typename Typ> Typ max(Typ a, Typ b); //źle`
  - Podobnie jest z przydomkami `static` i `extern`
- Co znaczy, że funkcja (zwykła) jest `static`?